

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Megilat Ta'anit

Avraham Segal <mi-Ḳraḳo>

[Ḳenigsberg], [1858?]

ישילש קרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12381)

כמו שהיו פלשתים עושים כמ"ש [ג] וחרש לא ימצא וגו' והיתה הפצירה פים וגו', וכשגברה יד בני חשמונאי בטלוהו ויום שבטלוהו עשאוהו יום טוב. סליק פרק שני:

פרק שלישי

סיון בשבעה עשר בסיון* אחרת (פי' אמידת אמידת תרגום אמתת נמלה אמידת אסתתא) מגדל צור (פי' כלכד העיר לור) זו קטרי בת אדום שהיא יושבת בין החולות (פי' נדינה שהיא חול ואינה עושה פירות, כל הפי' נערוך), והיא היתה לישראל יחד רעה בימי יוונים. וכשגבר' יד בני חשמונאי כבשוה והוציאו' משם והושיבו ישראל בתוכ' ואותו היום שכבשוה עשאוהו יום טוב: בט"ו ביה ובט"ז בי' גלו אנשי בית שאן ואנשי בקעתה, ואף הם היו יחד רעה לישראל בימי יוונים כלפי הערביים מפני שלא נתחייבו גלות בראשונה ולא הגלה אות' לא יהושע בן נון ולא

פי' מהר"א

רצח היינו פסק ראשון מותר לספור אלף ק"ו לפסחא רצח שהוא דלף לנספד ה"ס נניי חצר ון סנת נטנאל צלוהל נק"ו דלצר ון סמי וכן נספרט צמולין צקוף פרק העור והרוטב דף קכ"ט ע"ב: [ג] וחרש לא ינאל וגו' והיתה הפצירה פים וגו'. פסו' הוא צמואל ח' י"ד אלל תחל' ונלכות שאלו ופי' רס"י לא הי' מוויין צתחלת ונלכות שאלו כי הפלישתים המושלים צישראל העצירו כל מורשי צרל מישראל פן יעשו כלי זיין להלחם וירדו כל ישראל הפלישתים, וכשהיו ישראל' לריכין לחרשי צרל ללעוץ איתים וקרדונות ומחרישו' היו זקוקי' לירד אל חרץ פלישתים: והיתה הפציר' פים לנחרוט'. והיתה להם לאיתים שהיה להם טורח לרד' אל הפלישתים ללעוץ' היתה הפציר' פים (פייל) צלע"ז שיש לה הפצר פיות כלומר חידודי' סרצ' הית' להם לחדד הנוחרישו' והאיתים' עכ"ל. וקסה מאי שייכות זה לנעל' לנעשה וון שהיו כותצין על ונחמו של שור ומנו' שאין להם חלק כו', ונ"ל כנו שופר' סרד"ק סיפ' הכתו' לנו כי לא נונאל חרצ ומני' ציד העם כ"א ציד שאלו ויונתן להודי' כי לא צחרצ ומנית יושיע ה' ולו לצדו השוע' אעפ"י שהיו כנגד' עם רצ והם לא היו אלל חלק ות"ר איש אעפ"י כ היתה תשועה גדולה ציום הסו', וא"כ הפלישתים' חסצו ג"כ שאין להם חלק צאלסי ישראל' להושיע להם צלל חרצ ומנית, ועין צמידושי טעם לנה דווקא כותצין על ונחמו של שו' ומנו':

הוד מלך ישראל, וכיון שנתחייבו גלו' גברה ידם של בית חשמונאי
 והגלו אותם, ואותו היום עשאוהו י"ט, ששמח' היא לפני המקום
 שמלכו הרשעה נעקר' מן העולם שנ' (עוזדל' א') ועלו מושיעים
 בהר ציון וגו', (תסליס י') ה' מלך עולם ועד אימתי כשאבדו
 גוים מארצו, ואומר (סס ק"ד) יתמו חטאים מן הארץ וגו': בכ"ה
 ביה איתנטלו דימסנאי מיהודא ומירושלי* כשבאו בני ישמעאל
 לעורר על ישראל על הבכורה ובאו עמה' שתי משפחות רעות
 כנענים ומצרים אמרו מי ילך וידון עמהם אמר להם גביהא בן
 פסיסא שומר הבית לחכמים אני אלך ואדון עמהם, אמרו לו
 הוהר שלא [תחלוש] את ישראל אמר להם אלך ואדון עמהם
 אם ינצחוני אמרו להם הדיוט שבנו נצחתם, אמרו ישמעאלים
 כתוב בתורה (צלסית ט"ו) ביום ההוא כרת ה' את אברם ברית
 לאמר לזרעך (אהן) [נתתי] את הארץ הזאת ואנו מזרעו של
 אברהם שישמעאל בן אברהם ונחלוק עמכם, השיב להם גביה'
 בן פסיסא כתוב בתורה (סס כ"ס) ולבני הפילגשים אשר לאברהם
 נתן אברהם מתנות וכתוב בתורה (סס) ויתן אברהם את כל
 אשר לו ליצחק, ברחו להם. ועוד באו כנענים ואמרו ארץ כנען
 שלנו היא שכן כתוב בתורה (צנדצכ ל"ד) ארץ כנען לגבולתיה,
 אמר להם גביה' בן פסיסא וכי יש גור דין שמקצתו בטל ומקצתו
 קיים הרי כתוב בתורה (צלסית ט') ויאמר ארור כנען עבד
 עבדים וגו' עבד שקנה נכסים עבד למי ונכסים למי, ולא עוד
 אלא שיש לכם שנים הרבה שלא עבדתם אותנו, אמר להם
 אלכסנדרוס השוכה נצחת השיב אתכם אם אתם מחזירין תשובה
 הרי מוטב ואם לאו הרי אתם לו לעבדים, אמרו הן לנו זמן
 ג' ימים הלכו ולא מצאו תשובה, מיד הניחו בתיהם כשהיו
 מלאים, שדותיה' כשהן זרועות, כרמיהם כשהן נטועות, הלכו
 וברחו להם. הנא אותו שנ' שביעית היתה ועשו אותו היו' י"ט.
 באו המצרים ואמרו מתורת' אנו מביאין עליהם ראי' שנאמר
 (סנות כ') ושאלה אשה משכנתה וגו' ס' ריבוא אנשים
 יצאו מאצלינו כולם טעונין כסף וזהב שכן כתוב בתורחם (סס)
 וינצלו את מצרים יתנו לנו כספינו וזהבינו, אמר להם גביהא
 בן פסיסא כלום אתם מביאין ראי' אלא מן התורה כתוב בתורה
 (סס) ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וד'
 מאות שנה, ס' רבוא היו אבותינו והעבדום בחומר ובלבנים
 ובכל עבודה חנם בלא שכר, ראו כמה פעולתינו לנו לכל יום

ויום

* (י' ט"ו) ח"ט

* סכסדקי (ל"ו) ט"ט:

ויום סלע לכל א' וא' ביום, ישבו פילסופים וחשבו ולא הגיע למאת שנה עד שהיתה מצרים שלהם, הלכו משם בבושת פני, וביקש אלכסנדרוס מוקדין לעלות לירושלים הלכו הכותיים ואמרו לו הזהר שאינן מניחין אותך להיכנס לבית קדשי הקדשים שלהם מפני שאתה ערל, וכיון שהרגיש גביה' בן פסים' הלך ועש' לו שתי אנפילאות ונתן בהם שתי אבנים טובות ובהם ריבוא כסף וכיון שהגיע להר הבית אמר לו ארוני המלך שלוף מנעלך ונעל שתי אנפילאות הללו מפני שהרצפה חלקה שלא תחלוק רגליך, וכיון שהגיע לבית קדשי הקדשים אמר לו ארוני המלך עד כאן יש לנו רשות להיכנס מכאן ואילך אין לנו רשות להיכנס, אמר לו הריני נכנס וכשאצא אשוה לך גביהתך, אמר לו אם אתה עושה כן רופא אומן הקרא ושכר הרבה תטול, אמרו לא וזו משם עד שהכישו נחש, אמרו חכמים לגביה' בן פסיסא עליך הכתוב אומר (ונסלי כ"ג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך וכתוב (טס כ"ז) חכם בני ושמח לבי ואשיבה חורפי דבר:

סליק פרק שלישי.

פרק רביעי

תמוז בארבעה עשר בתמוז [א] ערא ספר גזירתא דלא למספר, מפני שהיה כתוב ומונח לצדוקים ספר גזירות אלו שנסקלים ואלו שנשרפין ואלו שנהרגין ואלו שנחנקין וכשהיו כותבין אדם שואל והולך ורואה בספר אומר להם מניין אתם יודעין שזה חייב סקילה וזה חייב שריפה זה חייב הריגה וזה חייב חניקה לא היו יודעין להביא ראיה מן התורה אשר יורוך שאין כותבין הלכות בספר, ועוד שהיו ביחוסין אומרים עין תחת עין שן תחת שן הפיל אדם שנו של חברו יפיל את שנו של חברו סמ' את עינו של חברו יסמ' את עינו יהו שווי' כאחד, ופרשו השמלה לפני זקני העיר הדברים ככתבן וירקה, בפניו שתהא רוקקת בפניו, אמרו להם חכמים והלא כתוב (סנוות כ"ד) והתורה והמצו' אשר כתבתי להורות* וכתוב (דצריס ל"ח) ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה זה מקרא שימה בפיהם אלו הלכות, ואוחז היום שבטלוהו עשאוהו י"ט: סליק פרק רביעי.

אב

פי' מדר"א

פ"ד [א] ערא ספר גזירתא. לסון ספרה לא יסורו ונונו תרגום לא יעידון ונייניס, ר"ל כתבטלה ספר גזירתא וכ"ס צס' ערוך חדס: * ק"ח הסורה אסר כספמי והנונו' להורות.

זמן